

וּנְשֵׁנֶחַד עַסְר הַפְּרָעוֹנִיָּה בְּעַד אַחַר עַנְד דַּאֲפִיד שְׁמֵעוֹן (٤٠) ٦٦٦٦
בְּיַמֵּי ١٨٦٦ - ١٩٥٧ וְחַסְרָה בְּפִי קְצִידָה סַפְּנָקִים « תְּמַתִּיל
אָבִי הַיְהוּדִים » ، עַד שְׂחַד שְׁמֵעוֹן - בְּפִי קְצִידָה - תְּמַתִּין לְאָבִי
הַיְהוּדִים בְּאַחַד הַסַּחָחִים הַפְּרָנְסִיָּה . פֶּאֶזְד יִשְׁבֵּה « הָאֻמָּה הַיְהוּדִיָּה
הַנִּפְיָה בְּאוֹרְבָּא » בְּהִזִּין הַתְּמַתִּלִּין . הַכְּלָהֵמָּה אֲגַתִּת מִן אֶרֶצְהָ וּוּזַע בְּפִי
אֶרֶץ מִצְרַיִם עִנֵּה !! ، וְכְלָהֵמָּה יִחַמֵּל בְּפִי דַאֲחַלֵּה שֶׁמֶס הַשֶּׁמֶשׁ הַמִּזְרָח הַדַּאֲפִיָּה ،
וּרְגַם זֶלֶק יִעֲזָא מִן בְּרֵד הַשָּׁמַל הַקָּאֶרֶס יִקְוֹל הַשָּׂאֵר .

מַגְדֻּחַ נִילֹס

מַחְבֹּרֵי הַמְדַבֵּר הַלּוֹהֵס

הַרְבֵּל שֵׁי הַעֲנָקִים הַפְּלָאִים

אֵלֵי גְלִי הַצִּפּוֹן הַנְּרֵגָה

יִזְמַם גְּוֹלִים עֵרִירִים כְּמוֹנֵי

הַמָּה שְׂקִיעִים בְּעַרְפֵּל מוֹת

(٤١)

من ضفاف النيل

من حرارة الصحارى الملتهبة

نقل العماليق المدهشين هدية

الى اطلال الشمال الكئيب

يقضون نهارهم في عزلة مثلي

ويغوصون في ضباب الموت

وهذان التمثالان لم يستطعا أن يتلغا ويتكيفا بالبيئة الجديدة ،
ويئنان من وحشة الغربية ويتوقعان للعودة الى أحضان الأرض الأم ،
فيشكوان حالهما كما يشكو بنو اسرائيل . فكلاهما - حسب رأى
الشاعر - اجتث من أرضه ووضع في أرض الغرباء ، وهو تشبيه لم
يسبقه أحد في استخدامه .